

- 1 Prin cererea formulată și înregistrată pe rolul tribunalului, reclamanta JPR a solicitat anularea clauzei 5.1. din contractul de credit potrivit căreia: „dobânda este variabilă în conformitate cu politica băncii. Dobânda curentă poate fi modificată în mod unilateral de către bancă, fără a exista consimțământul clientului. Noul procent de dobândă se va aplica la soldul creditului rămas de rambursat, începând cu data de aplicare stabilită de bancă. Modificarea dobânzii va duce la recalcularea dobânzii datorate”.

Reclamanta a solicitat restituirea sumelor încasate nedatorat în temeiul acestei clauze și continuarea contractului, cu înlocuirea acestei clauze cu o dobândă variabilă calculată după formula EURIBOR+1%.

Prin sentință, Tribunalul a admis cererea în tot, a anulat clauza, a dispus restituirea sumelor încasate în temeiul acesteia și continuarea contractului cu o dobândă variabilă calculată după formula EURIBOR+1%.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel pârâta Banca T, solicitând desființarea sentinței, cu motivarea că Legea nr. 193/2000 nu oferă instanței de judecată posibilitatea de a modifica dispoziții din contracte, ci numai de a constata că unele clauze sunt sau nu abuzive și să dispună înlăturarea lor.

Analizând apelul, Curtea de Apel va dispune:

- A. respingerea apelului;
- B. admiterea apelului și schimbarea în parte a sentinței, în sensul respingerii capătului de cerere referitor la continuarea contractului, cu înlocuirea acestei clauze cu o dobândă variabilă calculată după formula EURIBOR+1%;
- C. admiterea apelului și schimbarea în parte a sentinței, în sensul admiterii capătului de cerere referitor la continuarea contractului, dar cu înlocuirea acestei clauze cu dobânda legală.

Răspuns: B

- 2 Prin cererea înregistrată la tribunal, reclamanta Asociația A, în contradictoriu cu pârâtele Societatea B SA și Societatea C SA, a solicitat să se dispună constatarea nulității absolute a contractului de împrumut și a contractului de garanție reală încheiate între pârâtele Societatea C SA și Societatea B SA.

Prin sentință tribunalul a admis cererea formulată de reclamanta Asociația A, în contradictoriu cu pârâtele Societatea B SA și Societatea C SA, a constatat nulitatea absolută a actelor juridice civile în litigiu pentru lipsa calității lui X de reprezentant al Societății B SA la încheierea lor. Instanța a reținut că prin mai multe sentințe, irevocabile la data promovării litigiului, au fost anulate hotărâri adoptate în Adunarea Generală a Societății B SA prin care s-a dispus desemnarea lui X în calitate de reprezentant al societății. Instanța a apreciat că acest aspect determină lipsa totală de consimțământ a societății la încheierea actelor juridice.

Împotriva sentinței a declarat apel pârâta Societatea C SA, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând schimbarea în tot a acesteia, în sensul respingerii cererii de chemare în judecată. În dezvoltarea motivelor de apel, apelanta-pârâtă Societatea C SA a arătat că a încheiat contractele în cauză cu reprezentantul legal al Societății B SA așa cum rezulta din evidențele Registrului comerțului și că în materia reprezentării persoanei juridice nulitatea actului de numire nu are efect retroactiv. Apelanta susține că hotărârea instanței de fond a fost dată cu aplicarea greșită a dispozițiilor legale cu privire la consimțământul Societății B SA, raportat la data încheierii contractelor, acțiunile pentru anularea hotărârilor AGA fiind formulate ulterior încheierii acestor acte. Eventualele acte ilicite săvârșite de administrator sau eventuala depășire a mandatului pot atrage răspunderea organelor de conducere, fără a afecta valabilitatea actului juridic.

Analizând apelul, Curtea de Apel va dispune:

- A. respingerea apelului și menținerea sentinței de fond ca legală și temeinică;
- B. admiterea apelului și schimbarea sentinței în sensul dispunerii nulității relative, iar nu al constatării nulității absolute a contractelor;
- C. admiterea apelului și schimbarea sentinței în sensul respingerii acțiunii.

Răspuns: C

- 3 Prin sentință, judecătoria a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a BNR-CIP, a admis acțiunea formulată de reclamanta Societatea A SRL împotriva Băncii B SA și în contradictoriu cu pârâta BNR și a dispus anularea incidentului de plată.
- Excepția a fost respinsă cu motivarea că prezența BNR-CIP în litigiu este impusă pentru opozabilitate, BNR-CIP având atribuții privind înregistrarea și gestionarea tuturor informațiilor în legătură cu incidentele bancare, inclusiv în ceea ce privește executarea propriu-zisă a radierii incidentelor.
- Sentința a fost apelată de pârâta BNR-CIP, criticile sale vizând greșita soluționare a excepției lipsei calității procesuale pasive. În motivare a arătat că anularea incidentului de plată se efectuează la solicitarea băncii astfel încât nu era necesară prezența sa în proces.
- Analizând apelul, tribunalul va dispune:
- admiterea apelului și schimbarea în parte a sentinței în sensul admiterii excepției lipsei calității procesuale pasive;
 - respingerea apelului ca nefondat;
 - admiterea apelului și schimbarea sentinței în sensul admiterii excepției lipsei calității procesuale pasive a BNR-CIP și respingerii acțiunii pe fond.

Răspuns: B

- 4 Reclamanta S. a solicitat anularea hotărârii AGA a Societății A SRL, al cărei asociat este, din data de 3 ianuarie 2016, având ca ordine de zi numirea unui administrator unic, în persoana d-lui N.P. și majorarea capitalului social al Societății B SRL la care Societatea A SRL deține 100% din capitalul social.
- Reclamanta a arătat că a votat împotriva celor două propuneri și solicită anularea hotărârilor adoptate în raport de prevederile art. 79 din Legea nr. 31/1990, constând în neabținerea de la vot a asociatului cu interese contrare societății.
- Prin sentință, tribunalul a respins acțiunea formulată de reclamanta S. în contradictoriu cu pârâta Societatea A SRL, reținând că sancțiunea încălcării art. 79 din Legea nr. 31/1990, constând în neabținerea de la vot a asociatului cu interese contrare societății, este răspunderea patrimonială, iar nu anularea hotărârii astfel adoptate.
- Împotriva acestei sentințe a formulat apel reclamanta, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie. În motivarea apelului, apelanta a arătat că judecătorul fondului a limitat prin motivarea sentinței posibilitățile de anulare a hotărârii AGA contrare legii, prevăzute de art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, efectele încălcării interdicției prevăzute de art. 79 din lege neputând fi rezumate la atragerea răspunderii patrimoniale.
- În soluționarea apelului, curtea de apel va dispune:
- respingerea apelului;
 - admiterea apelului și schimbarea sentinței în tot în sensul admiterii acțiunii;
 - admiterea apelului și schimbarea sentinței în parte, în sensul menținerii respingerii capătului de cerere referitor la anularea hotărârii AGA și obligării pârâtei la plata de daune materiale;

Răspuns: A

- 5 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Iași la data de 30 aprilie 2013, reclamantul R.M. a solicitat instanței obligarea pârâtei Societatea M SA la plata drepturilor salariale. Prin sentința pronunțată în data de 3 martie 2014, tribunalul a admis acțiunea principală formulată de reclamantul R.M. și a dispus obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumelor solicitate.
- Urmare a cererii formulate de Societatea M SA la data de 20 august 2014 și înregistrată în 2014, Tribunalului București, prin încheierea din 3 septembrie 2014, a constatat deschisă procedura insolvenței cu privire la aceasta în temeiul art. 71 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 și a desemnat administrator judiciar provizoriu pe F. SPRL.
- În cursul judecării apelului declarat de pârâta debitoare Societatea M SA împotriva sentinței din 3 martie 2014 a Tribunalului Iași, F. SPRL, în calitate de administrator judiciar al pârâtei Societatea M SA, a formulat cerere prin care a solicitat suspendarea de drept a cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.
- Analizând cererea de suspendare, Curtea de Apel va dispune:
- respingerea cererii de suspendare;
 - admiterea cererii de suspendare;
 - admiterea apelului, anularea sentinței și trimiterea cauzei primei instanțe în vederea suspendării.

Răspuns: A

- 6 Prin sentință, tribunalul a admis acțiunea formulată de Societatea A SRL împotriva Societății B SRL, obligând-o pe cea din urmă la plata sumei de 2.450.000 lei cu titlu de despăgubire. În considerente s-a reținut că pârâta Societatea B SRL, în calitate de transportator, a produs un prejudiciu reclamantei Societatea A SRL, marfa transportată – grâu pentru panificație, fiind predată în stare alterată, prezentând stadiu de încolțire avansată.

Sentința a fost apelată de pârâtă, criticile sale vizând greșita stabilire a situației de fapt, precum și greșita aplicare a legii.

În motivare pârâta a arătat că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra apărărilor sale; a arătat că a susținut și dovedit că transportul s-a efectuat în condițiile impuse de reclamantă, respectiv în containere închise, cu asigurarea unei umidități de 40 % și a unei temperaturi de 25 grade Celsius. Pârâta a solicitat în principal admiterea apelului, anularea sentinței de fond și trimiterea cauzei spre rejudecare pentru necercetarea fondului cauzei, iar în subsidiar anularea sentinței și respingerea acțiunii reclamantei.

Analizând apelul, instanța va dispune:

- respingerea apelului, motivat de faptul că pârâta, profesionist, era obligată să cunoască toate condițiile necesare unui transport de grâu pentru panificație;
- admiterea apelului, anularea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare, prima instanță neanalizând fondului cauzei, aspect dedus din lipsa considerentelor care să justifice înlăturarea apărărilor pârâtei;
- admiterea apelului și schimbarea sentinței primei instanțe în sensul respingerii acțiunii reclamantei, reținând că pârâta nu răspunde pentru prejudiciu pretins de reclamantă.

Răspuns: C

- 7 Prin cererea adresată instanței, reclamantul AB a chemat în judecată pe pârâta Societatea de Asigurare C SA, solicitând obligarea acesteia la plata sumei de 535.000 lei cu titlu de indemnizație de asigurare.

În motivare a arătat că este proprietarul imobilului asigurat la societatea pârâtă și că, urmare a producerii riscului asigurat – inundarea casei, la data de 12.05.2016, a suferit un prejudiciu iar pârâta a refuzat plata indemnizației de asigurare.

Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea acțiunii reclamantului, arătând că nu are raporturi contractuale cu acesta, asigurarea fiind încheiată cu numitul DM pentru perioada 03.01.2016 – 02.01.2017, plata primelor de asigurare fiind efectuată de DM.

În răspunsul la întâmpinare, reclamantul a arătat că a cumpărat imobilul de la DM în data de 05.03.2016, cu plata în 12 rate lunare, înțelegerea verbală dintre părți fiind aceea că vânzătorul să continue plata primelor de asigurare până la finalul contractului de asigurare.

Analizând cererea, instanța va dispune:

- respingerea acțiunii;
- admiterea acțiunii și obligarea pârâtei la plata indemnizației de asigurare;
- introducerea forțată în proces a lui DM, admiterea acțiunii și obligarea pârâtei la plata indemnizației de asigurare către DM.

Răspuns: B

- 8 Prin încheiere, Judecătoria a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3, art.8 alin.(1), (3) și (5), art.10 alin.(1) și ale art.11 din Legea nr.77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la darea în plată.

Curtea Constituțională a reținut că:

- excepția este neîntemeiată, întrucât legiuitorul a configurat cadrul legal reprezentat de Legea nr.77/2016 luând în considerare o impreviziune aplicabilă ope legis pentru toate contractele de credit în derulare, reglementând astfel cu titlu derogatoriu condițiile aplicării impreviziunii;
- excepția este întemeiată, întrucât art.11 teza întâi din Legea nr.77/2016 prevede că dispozițiile legii se aplică tuturor contractelor în curs de derulare, fără a lua în considerare situația debitorilor, precum și specificul contractelor de credit încheiate și fără a face o diferențiere între debitorii de bună-credință și cei de rea-credință, între cei care nu mai pot să plătească și cei care nu mai vor să plătească, iar o astfel de instituție a impreviziunii aplicabilă ope legis pentru toate contractele încheiate până la data intrării în vigoare a Legii nr.77/2016 nu poate fi recunoscută;
- prevederile din art.11 teza întâi raportate la art.3 teza a doua, art.4, art.7 și art.8 din Legea nr.77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, sunt neconstituționale în măsura în care permit instanței judecătorești să verifice condițiile referitoare la existența impreviziunii.

Răspuns: B

- 9 Reclamanta Societatea A SRL a formulat o acțiune împotriva pârâtei Societatea B SRL, solicitând rezoluțiunea contractului de vânzare – cumpărare a utilajului de producere a masei plastice și obligarea pârâtei la plata sumei de 1.000.000 lei reprezentând preț parțial, încasat de aceasta. În motivarea acțiunii sale, a arătat faptul că la data de 04.02.2017 s-a încheiat respectivul contract prin care pârâta se obliga să îi livreze bunul în discuție, iar ea se obliga să achite prețul în mod eșalonat.

La data de 01.08.2017 vânzătoarea i-a livrat utilajul respectiv iar la data de 20.08.2017 a constatat că acesta nu funcționează la parametri specificați, urmare a existenței unui viciu ascuns. Urmare a acestei situații, a notificat pe vânzătoare la data de 30.08.2017, care s-a deplasat în cursul lunii septembrie și a constatat existența unor defecțiuni la un subansamblu a utilajului respectiv, dar nu a acceptat să înlocuiască bunul cu unul de același fel, lipsit de vicii.

Prin întâmpinare, pârâta a confirmat susținerile reclamantei, dar a apreciat că aceasta nu este îndreptățită să solicite rezoluțiunea contractului întrucât, chiar dacă a achitat tranșele din preț la datele convenite, prețul nu este achitat în totalitate, nu a anunțat în termen existența viciului și a încercat să repare utilajul pe cont propriu.

Reclamanta a arătat, prin răspunsul la întâmpinare, că nu este de acord cu solicitarea pârâtei, întrucât s-ar încălca principiul disponibilității în procesul civil și că nu a încercat repararea bunului, ci a făcut doar o constatare preliminară, din care a reieșit existența respectivelor vicii, care nu puteau fi descoperite la momentul predării bunului.

Acest din urmă fapt rezultă din probatoriul administrat.

Soluționând acțiunea, instanța:

- A. va respinge acțiunea reclamantei;
- B. va admite acțiunea reclamantei și va dispune rezoluțiunea contractului și obligarea pârâtei la plata sumei de 1.000.000 lei, solicitată de reclamantă;
- C. va admite în parte acțiunea și va obliga pârâta la înlăturarea viciilor cauzate.

Răspuns: A

- 10 Prin acțiunea formulată, reclamanții A și B, în calitate de asociați ai S X SRL au solicitat, în contradictoriu cu pârâtul C, asociat și administrator în aceeași societate revocarea pârâtului din funcția de administrator, invocând activitatea de concurență neloială efectuată de pârât în dauna societății.

Prin sentința pronunțată, prima instanță a admis acțiunea astfel cum a fost formulată de reclamanți, reținând că pârâtul s-a asociat într-o nouă societate, în care are și calitatea de administrator, că această nouă societate are același obiect de activitate, are un punct de lucru în proximitate și a angajat foști salariați ai S X SRL.

Pârâtul C a formulat apel prin care a solicitat în principal anularea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare și, în subsidiar, schimbarea în tot a hotărârii primei instanțe în sensul respingerii acțiunii reclamanților.

În motivarea cererii de apel a arătat, în esență, că faptul că are calitatea de administrator în cea de a doua societate nu reprezintă un impediment pentru îndeplinirea sarcinilor sale în cadrul S X SRL, că având 66% din părțile sociale ale S X SRL este normal să dețină funcția de administrator și că revocarea sa din funcție se poate face doar în modalitățile prevăzute de Legea 31/1990.

Intimații – reclamanți au formulat întâmpinare prin care au invocat excepția inadmisibilității apelului, arătând că administratorul nu poate ataca hotărârea privind revocarea sa din funcție.

Soluționând apelul instanța va dispune:

- A. respingerea apelului ca inadmisibil;
- B. admiterea apelului, anularea sentinței primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare;
- C. admiterea apelului și schimbarea în tot a sentinței primei instanțe în sensul respingerii acțiunii reclamanților.

Răspuns: C

- 11 Prin cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost precizată la data de 14.09.2010, reclamanta A. a chemat în judecată pe pârâta comuna C., prin primar, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună obligarea pârâtei să îi lase în deplină proprietate și liniștită posesie imobilul compus din teren și construcții, aflat pe raza teritorială a acestei comune.
- Prin întâmpinarea depusă în termen legal, pârâta a invocat excepția inadmisibilității acțiunii în revendicare, întrucât reclamanta are posibilitatea valorificării drepturilor sale pe calea Legii nr.10/2001, iar nu pe cea a dreptului comun.
- Prin sentința civilă nr. X/ 4.10.2011 Tribunalul Prahova a respins excepția inadmisibilității acțiunii și a respins cererea reclamantei, ca neîntemeiată. În motivarea hotărârii, instanța a reținut că reclamanta nu a făcut dovada dreptului de proprietate.
- Împotriva sentinței a declarat apel reclamanta, solicitând admiterea apelului, schimbarea în parte a sentinței tribunalului, în sensul admiterii acțiunii.
- Prin decizia civilă nr. Y/2.04.2015 a Curții de Apel Ploiești apelul declarat de reclamanta A a fost respins, ca nefondat. În motivarea deciziei s-a reținut că reclamanta nu a făcut dovada dobândirii unui drept de proprietate exclusivă asupra imobilului în litigiu, iar la dosar nu există probe administrate din care să rezulte că imobilul revendicat se afla în posesia pârâtei.
- Împotriva acestei decizii a declarat recurs reclamanta A.
- Prin decizia civilă nr.Z/24.09.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție fost admis recursul, a fost casată decizia recurată și a fost trimisă cauza spre rejudecare instanței de apel, reținându-se caracterul nelegal al hotărârii prin prisma motivului de recurs prevăzut de art.304 pct. 7 c.pr.civ. Pe de altă parte, instanța de recurs a stabilit ca, în rejudecare, instanța de apel să aprecieze asupra incidenței în cauză a deciziei de recurs în interesul legii nr.33/2008, precum și hotărârii pilot pronunțată în cauza Atanasiu și alții contra României. De asemenea, a stabilit ca instanța de apel să aprecieze în ce măsură obiecțiunile formulate de reclamantă la raportul de expertiză sunt relevante pentru soluționarea acțiunii în revendicare.
- În rejudecare, prin decizia civilă nr.T/ 2.03.2016 Curtea de Apel Ploiești a admis excepția de inadmisibilitate a acțiunii în revendicare, invocată pe linia deciziei de casare, a admis formal apelul declarat de reclamantă împotriva sentinței nr. X/4.10.2011 a Tribunalului Prahova, sentința fiind schimbată în sensul respingerii acțiunii, ca inadmisibilă.
- Împotriva deciziei nr. T/2.03.2016 a declarat recurs reclamanta A, invocând motivul de casare prevăzut de art. 304 pct. 5 Codului de procedură civilă de la 1865, susținând, în esență, că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nelegală, prin încălcarea dispozițiilor art.315 alin.1 și 4 Codului de procedură civilă 1865 precum și ale art. 296 teza II-a Codului de procedură civilă 1865, ce consacră principiul neagrării situației în propria cale de atac.
- Soluționând recursul declarat, prin prisma dispozițiilor Codului de procedură civilă 1865, Înalta Curte de Casație și Justiție:**
- a respins recursul declarat, ca nefondat, reținând caracterul absolut al excepției de inadmisibilitate precum și împrejurarea că analiza excepției de inadmisibilitate în rejudecarea apelului a fost impusă instanței de apel prin prisma celor stabilite de prima instanță de recurs, în aplicarea dispozițiilor art.315 Cod de procedură civilă 1865;
 - a admis recursul declarat, a casat decizia recurată și a trimis cauza spre rejudecare instanței de apel, reținând caracterul neîntemeiat al excepției de inadmisibilitate prin prisma celor decise prin decizia în recurs în interesul legii nr.33/2008 și împrejurarea că instanța de apel s-a pronunțat fără a cerceta cauza pe fond;
 - a admis recursul declarat, a casat decizia recurată și a trimis cauza spre rejudecare instanței de apel, reținând că aceasta a fost pronunțată cu încălcarea principiului neagrării situației în propria cale de atac, în condițiile în care soluția dată de prima instanță pe aspectul admisibilității acțiunii în revendicare a intrat în puterea lucrului judecat încă de la momentul soluționării primului recurs.

Răspuns: C

- 12 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 27.11.2015, reclamanta D a solicitat obligarea pârâtului E la plata sumei de 1.150.000 lei, reprezentând împrumut nerestituit. Prin încheierea de şedinţă din 13.04.2016, prima instanţă a respins excepţia lipsei calităţii procesuale pasive, invocată de pârât prin întâmpinare. Prin sentinţa civilă nr. X/11.05.2016, judecătoria a respins cererea, ca neîntemeiată. Împotriva sentinţei a declarat apel reclamanta, solicitând schimbarea în tot a sentinţei, în sensul admiterii cererii, astfel cum a fost formulată. În motivarea apelului aceasta a criticat soluţia dată pe fondul cererii. Prin încheierea de şedinţă din 10.05.2017, tribunalul a respins excepţia tardivităţii apelului, ca neîntemeiată. Prin decizia civilă nr. Y/7.10.2017 a fost admis apelul reclamantei, schimbată în parte sentinţa primei instanţe, în sensul admiterii, în parte, a cererii, cu obligarea pârâtului E. la plata către reclamantă a sumei de 800.000 lei. Împotriva deciziei din apel a declarat recurs reclamanta, solicitând casarea deciziei din apel, cu consecinţa admiterii în integralitate a cererii de chemare în judecată. În termen legal, pârâtul declară recurs incident împotriva încheierii din 10.05.2017 şi împotriva deciziei din apel, întemeindu-se pe motivul de casare prevăzut de art.488 alin.1 pct.5 Cod procedură civilă. Prin recursul declarat, recurentul pârât a criticat modul de soluţionare a excepţiei de tardivitate a apelului, precum şi soluţia de respingere a excepţiei lipsei calităţii procesuale pasive de către prima instanţă. În situaţia în care în cauză nu s-a invocat excepţia de necompetenţă materială a niciuneia instanţe, în ceea ce priveşte recursul incident, curtea de apel:
- A. va respinge recursul, ca inadmisibil;
 - B. va analiza numai motivul de recurs cu privire la tardivitatea apelului;
 - C. va analiza ambele critici invocate, reţinând caracterul de ordine publică al excepţiei lipsei calităţii procesuale pasive.

Răspuns: B

- 13 Prin cererea înregistrată la data de 20.11.2015, sub nr. 3/300/2015 pe rolul Judecătoriei sectorului 1 Bucureşti, reclamantul A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 5.000 lei, reprezentând împrumut nerestituit. Cauza a fost repartizată aleatoriu completului 1 în compunerea căruia intră judecătorul X, care, prin sentinţa civilă nr. 3/20.01.2016, a admis acţiunea şi a obligat pârâtul B să achite reclamantului A suma de 5.000 lei, potrivit contractului de împrumut încheiat între părţi. La data de 01.06.2016, B (pârât în dosarul nr. 3/300/2015) formulează în contradictoriu cu intimatul A (reclamant în dosarul nr. 3/300/2015) contestaţie în anularea sentinţei civile nr. 3/20.01.2016 pronunţată de Judecătoria sectorului 1 Bucureşti. În motivarea contestaţiei, arată că nu a cunoscut existenţa litigiului anterior, nefiind citat niciodată în dosarul nr. 3/300/2015, nu a fost prezent la niciunul din termenele de judecată acordate în acest dosar şi nu a putut invoca nelegala citare prin calea de atac a apelului. Calea extraordinară de atac a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei sectorului 1 Bucureşti, sub nr.15/300/2016, fiind repartizată aleatoriu completului 1, condus de judecătorul X. Prin sentinţa civilă nr. 15 din data de 10.07.2017, judecătorul X a respins contestaţia în anulare. Împotriva acestei sentinţe a declarat apel, în termen legal, contestatorul B, care a solicitat admiterea apelului şi trimiterea cauzei Judecătoriei Sectorului 1 Bucureşti pentru rejudecarea contestaţiei în anulare. În motivarea apelului s-a arătat că judecătorul X era incompatibil absolut în soluţionarea căii extraordinare de atac. Intimatul A a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului, având în vedere că în primă instanţă nu s-a formulat cerere de recuzare a judecătorului X, care a dat dovadă de obiectivitate în soluţionarea cauzei, aplicând dispoziţiile legale incidente. Tribunalul, verificând actele dosarului, a constatat că, pe parcursul soluţionării contestaţiei în anulare, judecătorul fondului nu a formulat cerere de abţinere şi niciuna din părţile dosarului nu a formulat cerere de recuzare. În aceste condiţii, Tribunalul Bucureşti:
- A. va admite apelul, va anula, în tot, hotărârea atacată şi procedura urmată în faţa primei instanţe în soluţionarea contestaţiei în anulare şi va reţine procesul spre rejudecare;
 - B. va respinge apelul, reţinând că nerespectarea termenului în care trebuie propusă recuzarea atrage sancţiunea decăderii părţii din dreptul de a recuza judecătorul cauzei;
 - C. va admite apelul, va anula hotărârea atacată şi va trimite cauza spre rejudecarea fondului primei instanţe.

Răspuns: A

14 La data de 30.06.2017, apelanta pârâta C formulează în contradictoriu cu intimata reclamantă A, apel împotriva sentinței civile nr. X/25.03.2017 a Tribunalului Hunedoara, prin care a fost admisă acțiunea în revendicare formulată de reclamanta A împotriva sa.

În apel, la data de 01.09.2017 intimata reclamantă A a depus întâmpinare prin care a invocat excepția tardivității declarării apelului. În motivarea excepției a arătat că sentința atacată a fost comunicată pârâtei la data de 27.04.2017, potrivit dovezii de comunicare din dosarul Tribunalului Hunedoara, termenul de apel este de 30 de zile de la comunicare, fiind indicat corect în dispozitivul sentinței atacate, astfel că declararea apelului la data de 30.06.2017 s-a făcut cu depășirea evidentă a acestui termen.

Apelanta pârâtă C a depus la dosar la data 11.09.2017 cerere de repunere în termenul de declarare a căii de atac, solicitând repunerea în termen și respingerea excepției de tardivitate.

În motivarea cererii de repunere în termen a învederat că sentința atacată a fost comunicată greșit, comunicarea fiind făcută în Hunedoara, str. Teilor, nr. 1, jud. Hunedoara, deși adresa pârâtei este în Deva, str. Teilor, nr. 1, jud. Hunedoara.

Mai mult, la data de 06.06.2017 s-a prezentat la arhiva Tribunalului Hunedoara, unde a observat că sentința nu a fost comunicată la domiciliul său și a formulat o cerere de comunicare a sentinței, aceasta fiindu-i remisă în aceeași zi.

Verificând actele dosarului, instanța de apel a constatat că domiciliul pârâtei în dosarul primei instanțe fost indicat în municipiul Deva, str. Teilor, nr. 1, jud. Hunedoara, partea fiind citată la această adresă pe tot parcursul judecării, că sentința primei instanțe a fost comunicată la data de 27.04.2017 în municipiul Hunedoara, str. Teilor, nr. 1, jud. Hunedoara, precum și că la data de 06.06.2017, pârâtei i s-a eliberat, sub semnătură, copie de pe sentință la arhiva Tribunalului Hunedoara.

În aceste condiții, instanța de apel:

- A. va admite cererea de repunere în termenul de declarare a căii de atac a apelului, constatând existența unor motive temeinic justificate pentru întârzierea în declararea căii de atac și va respinge excepția de tardivitate, ca neîntemeiată;
- B. va respinge cererea de repunere în termen și va admite excepția de tardivitate, constatând că apelul este declarat cu depășirea termenului legal;
- C. va respinge cererea de repunere în termen și va respinge excepția de tardivitate, constatând că apelul este declarat în termen.

Răspuns: C

15 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Sibiu la data de 15.02.2016, reclamantul A a chemat în judecată pe pârâtul B, solicitând obligarea acestuia la a-i preda în deplină proprietate și posesie bunul imobil situat în municipiul Sibiu, județul Sibiu. Reclamantul a invocat dreptul său de proprietate asupra acestui bun imobil, dobândit prin succesiune, arătând că pârâtul stăpânește bunul, deși nu deține un titlu valabil.

Pârâtul B a formulat cerere de chemare în garanție a lui C, vânzătorul de la care a cumpărat bunul, pentru a-l despăgubi, conform regulilor aplicabile contractului de vânzare-cumpărare.

Instanța a constatat ca fiind îndeplinite cerințele legale și a admis în principiu cererea de chemare în garanție.

În aceste condiții:

- A. dacă instanța admite în parte atât cererea principală cât și cererea de chemare în garanție, doar reclamantul are interes în declararea apelului;
- B. dacă instanța respinge cererea principală și cererea de chemare în garanție, iar reclamantul A formulează apel împotriva sentinței primei instanțe, criticând soluția de respingere a cererii principale, intimatul pârât B poate declara apel provocat împotriva chematului în garanție C;
- C. dacă reclamantul A renunță la judecata cererii principale, iar pârâtul B nu renunță la judecata cererii de chemare în garanție, aceasta din urmă se judecă în continuare, instanța statuând asupra obligației vânzătorului.

Răspuns: B

- 16 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj, la data de 02.02.2016, reclamantul X a solicitat rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 456/20.03.2014 încheiat cu pârâtul Z, pentru neexecutarea culpabilă a obligațiilor contractuale. Prin sentința civilă nr. 47/20.06.2016, Tribunalul Cluj a admis acțiunea și a dispus rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 456/20.03.2014. Împotriva sentinței a declarat apel pârâtul Z, solicitând anularea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe. În motivarea căii de atac, a invocat lipsa semnăturii reclamantului pe cererea de chemare în judecată, precum și faptul că neîndeplinirea obligațiilor contractuale se datorează unei împrejurări de forță majoră.
- La primul termen de judecată, din data de 03.03.2017, în fața Curții de Apel Cluj Napoca, se prezintă atât reclamantul X, cât și pârâtul Z.
- Reclamantul solicită încuviințarea instanței să procedeze la semnarea cererii de chemare în judecată. În această situație:
- instanța de apel încuviințează reclamantului X să semneze cererea de chemare în judecată și continuă judecarea apelului, în raport de celelalte critici formulate;
 - respinge solicitarea reclamantului X de a semna cererea de chemare în judecată și, în consecință, admite apelul, anulează hotărârea atacată și trimite cauza spre rejudecare primei instanțe;
 - respinge solicitarea reclamantului X de a semna cererea de chemare în judecată, constată că acțiunea introductivă nu este semnată și, în consecință, admite apelul, anulează hotărârea atacată și, reținând procesul spre judecare, constată nulitatea cererii de chemare în judecată, pentru lipsa semnăturii.

Răspuns: C

- 17 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, în legătură cu posibilitatea Înaltei Curți de Casație și Justiție, de a soluționa în procedură de filtru, calea de atac extraordinară a recursului, prin respingerea acestuia ca "vădit nefondat" a statuat că:
- este constituțională sintagma "sau recursul este vădit nefondat", deoarece procedura de filtrare, astfel cum a fost configurată de legiuitor este o procedură scrisă, lipsită de oralitate, principiile contradictorialității și al dreptului la apărare fiind respectate prin comunicarea către părți a actelor de procedură și a raportului întocmit asupra admisibilității în principiu a recursului;
 - este neconstituțională sintagma "sau recursul este vădit nefondat" deoarece respingerea recursului pentru motivul că este vădit nefondat, obligă Înalta Curte de Casație și Justiție la examinarea fondului cauzei, iar aceasta poate avea loc numai în faza judecării pe fond a recursului, care se face potrivit art.493 alin.6 sau art. 494 Cod procedură civilă, situație în care cauza este trimisă în vederea judecării în fond a procesului;
 - este neconstituțională sintagma "sau recursul este vădit nefondat", întrucât soluționarea pe fond a recursului presupune, pe de o parte, în toate cazurile, respectarea principiului contradictorialității, ceea ce implică citarea părților în fața instanței investite cu soluționarea recursului, iar pe de altă parte, respectarea dublului grad de jurisdicție.

Răspuns: B

18 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Tribunalul Constanța la data de 11.09.2017, reclamanta S.C. A., prin mandatar S.C. M., a chemat în judecată pe pârâții B și C, solicitând obligarea acestora la plata sumei de 250.000 lei, reprezentând contravaloare chirie pentru imobilul situat în Constanța, pentru perioada 1 septembrie 2016- 1 septembrie 2017. Cererea a fost semnată de reprezentantul legal al mandatarului SC M., fiind atașată cererii de chemare în judecată procura specială autenticată prin care SC A. împuternicea pe S.C. M. să formuleze cererea introductivă de instanță, în numele și în interesul reclamantei, precum și să o reprezinte în fața instanței de judecată. Prin întâmpinarea depusă în termen legal, pârâții au solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, contractul de locațiune pe care reclamanta își întemeiază pretențiile fiind lovit de nulitate absolută. În acest sens, învederează faptul că pe rolul Judecătoriei Constanța este înregistrată cererea de chemare în judecată, formulată de pârâți, în contradictoriu cu reclamanta, ce are ca obiect nulitatea contractului de închiriere pe care reclamanta își întemeiază pretențiile în cauza de față. Față de cele expuse, pârâții au arătat că înțeleg să invoce excepția de litispendență, solicitând reunirea celor două cauze.

La primul termen de judecată se prezintă reclamanta S.C. A., prin reprezentantul legal al S.C. M., iar pârâții, prin avocat. La același termen, instanța, din oficiu, invocă excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a societății comerciale mandatare atât pentru formularea cererii introductive cât și pentru reprezentarea în fața instanței de judecată. În raport de apărările invocate prin întâmpinare, invocă, din oficiu, excepția de conexitate și ia act că pârâții au invocat excepția de litispendență. În această situație, tribunalul:

- A. va acorda obligatoriu un termen de judecată pentru a da posibilitatea semnării cererii de chemare în judecată de reprezentantul legal sau de consilierul juridic al societății reclamante, iar, dacă aceste lipsuri sunt complinite și la termenul de judecată acordat, reclamanta este reprezentată în instanță de către consilierul său juridic, va proceda la soluționarea, în ordine, a excepției de litispendență și apoi a excepției de conexitate;
- B. va acorda obligatoriu un termen de judecată pentru a da posibilitatea semnării cererii de chemare în judecată de reprezentantul legal sau de consilierul juridic al societății reclamante, iar, dacă la termenul de judecată acordat, reclamanta este reprezentată în instanță de către consilierul juridic al societății mandatare, care va semna cererea de chemare în judecată, va proceda la soluționarea, în ordine, a excepției de litispendență și apoi a excepției de conexitate;
- C. va acorda obligatoriu un termen de judecată pentru a da posibilitatea semnării cererii de chemare în judecată de reprezentantul legal sau de consilierul juridic al societății reclamante, iar, dacă aceste lipsuri sunt complinite și la termenul de judecată acordat reclamanta este reprezentată în instanță de către consilierul său juridic, va proceda la soluționarea, în ordine, a excepției de conexitate și apoi a excepției de litispendență.

Răspuns: A

- 19** Petentul X a fost amendat contravențional pentru că a inițiat o altercație la arhiva unei instituții publice și a jignit personalul angajat. Agentul constatator care a întocmit procesul verbal nu a fost de față la săvârșirea faptei contravenționale, dar pentru a stabili situația de fapt l-a audiat pe X, precum și pe alte persoane, inclusiv alți petenți, care se aflau în arhivă la momentul altercației. Petentul X a contestat în instanță procesul verbal, susținând că nu a comis faptele de care era acuzat. A arătat, de asemenea, că beneficiază de prezumția de nevinovăție și că nu înțelege să facă niciun fel de probe, așteptând ca statul să dovedescă acuzația.
- A. în ipoteza în care petentul X, nici în faza regularizării, nu propune nicio probă în susținerea afirmațiilor sale potrivit cărora nu a comis faptele de care este acuzat, instanța va admite plângerea întrucât petentul beneficiază de prezumția de nevinovăție, care prevalează, în toate cazurile, asupra prezumției de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul verbal, această soluție fiind impusă de articolul 6 din CEDO;
- B. în ipoteza în care petentul X, urmare a solicitării instanței, care îi invederează expres consecințele refuzului de a propune probe, precizează că nu dorește să propună probe în susținerea afirmațiilor sale, potrivit cărora nu a comis faptele de care este acuzat, instanța va respinge plângerea, întrucât petentul X a renunțat în mod expres și neechivoc la dreptul de a propune probe, articolul 6 din CEDO fiind respectat în acest mod;
- C. în ipoteza în care, în faza regularizării, petentul X propune proba cu martorii prezenți la altercație, neaudiați de agentul constatator, precum și confruntarea sa cu martorii audiați la momentul încheierii procesului verbal, instanța va respinge cererea de probe, întrucât situația este complet lămurită prin audierea unui martor dintre cei audiați în procesul verbal, articolul 6 din CEDO nefiind încălcat.

Răspuns: B

20 Prin Regulamentul X al Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al UE la data de 13.01.2013 și intrat în vigoare la data de 01.01.2015, a fost reglementată obligația de notificare a deversării de substanțe periculoase în apele curgătoare. Articolul Z din Regulament stabilește că statele membre vor sancționa contravențional deversarea de substanțe periculoase în apele curgătoare cu încălcarea prevederilor Regulamentului. În România stabilirea și sancționarea contravențiilor la regimul instituit de Regulamentul X s-a realizat prin Legea nr. Y/2014.

La data de 15.04.2016, societatea AB este sancționată contravențional, în temeiul Legii nr. Y/2014. În sarcina societății se reține săvârșirea contravenției prevăzute de articolul Z din Regulament, aplicându-se sancțiunea din Legea nr. Y/2014.

Societatea AB formulează plângere contravențională la instanța competentă, prin care invocă nevaliditatea art. Z din Regulamentul X și solicită anularea procesului-verbal de contravenție.

Instanța reține că în cauză se pune o problemă de aplicare a normelor de drept al Uniunii Europene și:

- A. sesizează CJUE cu o cerere privind aprecierea validității art. Z din Regulamentul X și suspendă judecarea cauzei;
- B. admite plângerea contravențională, anulează procesul-verbal și sesizează CJUE cu o cerere privind aprecierea validității art. Z din Regulamentul X;
- C. constată nevaliditatea art. Z din Regulamentul X, admite plângerea contravențională și anulează procesul-verbal.

Răspuns: A